

İyi ki varsın.

Haydi oyun oynayalım
Sana güveniyorum.

Başarsan da başaramasan da benim için değerlisin.
Sence bu problem nasıl çözülebilir?

Birlikte vakit geçirelim.

Seni neyin üzdüğünü anlatmak ister misin?

Şimdi yemek istemiyorsan acıkınca yersin.

Sorunları konuşarak çözebiliriz.

Seni tam olarak anlayabildim mi?

Arkadaşına yardımcı olman çok güzel.

Ne hissettiğini anlamak istiyorum.

Buna kendin karar verebilirsin.

İstersen başarabileceğine inanıyorum.

Biz bir aileyiz, birbirimizi destekleriz.

Böyle düşünmene yol açan nedir?

Sorumluluklarını yerine getirmeni önemsiyorum.

Ben seni her halinle seviyorum.

Anlatmak ister misin?

Kendin yapabilirsin.

Yardıma ihtiyacın olduğunda yanında olduğumu bil.

Senin gülüşün bana verdiğin en güzel hediye.

Öğrenmek için istekli olman çok güzel.

Seni dinliyorum.

İstemediğinde "Hayır" diyebilirsin.

Ortak bir yol bulabiliriz.

Yapamadığında tekrar deneyebilirsin.

Hata yaptığına üzülme, hatalarımız öğrenmek için eşsiz bir fırsattır.

Hatalarım olursa söyle.

Ailemizi ilgilendiren konularda senin de söz hakkın var.

Anlattıkların çok ilginç, sayende bilmediğim şeyleri öğreniyorum.

Sana sarılmak bana çok iyi geliyor.

Farklı düşünmüştük.

Senin tercihin ne olurdu?

Yalnız kalmak ister misin?

Sence nasıl olmuş?

Ne kadar emek verdiğini görüyorum.

Seçimlerin önemli.

Paylaştığın için teşekkür ederim.

Odanı çok güzel toplamışsın.

Seni seviyorum.

Sevgili anne babalar;

Ağzımızdan çıkan kelimeler bizim tohumlarımızdır. Muhatabının gönlüne düştüğü anda, orada filizlenir ve oradan boy verir.

Biliyorum ki; çocuklarımıza söylediğimiz her söz, onun gönül toprağında bitecek, orada yeşerecek. Onun hakkını koruyarak, onun varlığına saygı duyarak, onun gönlüne hitap ederek konuşmak için birkaç örnek cümle paylaşmak istedik sizlerle.

Günde kaç cümle kuruyoruz çocuğumuza ve kaç "yemeğini ye, odanı topla" minvalinde emirler değil? Günde kaç kez çocuklarımızın söylediklerini gerçekten dinliyoruz ve duyduklarımızın sorduklarımızın cevabı değil? Günde kaç dakika sohbet ediyoruz ve bu sohbetlerin ne kadarı "bizim" beklentilerimiz üzerine değil?

Bu soruların cevabı her ailenin kendi özelinde saklı... Ancak bizim en aşık cevapımız; "çocuğun sevgi/saygı/kabul ihtiyacının mutlak surette karşılanması gerektiğidir." Buna çocuklarımıza karşı kullandığımız iletişim dilimizi değiştirerek, geliştirerek başlayabilir; onun ruhuna açılan kapının anahtarını kelimelerimizle açabiliriz.

Dilerim ki; şuradaki birkaç kelime, gözünüzün önünde bir yerlerde dursun. Yolculuğun tamamını karşılamaz ama çocuğun dünyasına giden yolda rehberimiz olsun.

Bu vesile ile onların çocukluğunu ve Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün armağan ettiği 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramını; sizin ise bu çocukluğa şahitliğinizi kutlarım. Her gün, yeniden ve can-ı gönülden... Çocuklarımızın her günü bayram, her günü kutlanmaya değer...

Ulusumuzun tüm çocukları adına...
Saygılarımla;

Ziya Selçuk
Millî Eğitim Bakanı

